

متن پرسش

با عرض سلام و خدقوت. حاج آقا همسر من نزدیک ۱۲ ساعت کارند و بعد هم که برمی‌گردند دو کار خیلی واجب دارند یکی فیلم و سریال دیدن و دیگری پیش پدر و مادرشون رفتن. ایشان به تلویزیون آن‌چنان نگاه می‌کنند که اولیای الهی نماز می‌خوانند. خودشان که حتما می‌بینند هیچ بنده هم باید از عرعرهای خنده بازار و ... در حال رفت و آمد در خانه بهره‌مند شوم. این در حالی است که ایشان نماز صبح یا بلند نمی‌شوند یا اگر بلند شوند و توفیقی دست دهد بین‌الطلوعین بیدار شوند اول Ifilm و نمایش می‌بینند بعد که دم رفتنشان شد نماز می‌خوانند. اگر من هم بخوادم بین‌الطلوعین بیدار شوم به شدت نهی می‌کنند. جالب است بدانید جلوی تلویزیون نماز می‌خوانند. اگر توفیق رفتن به مسجد را پیدا کنند طوری می‌روند که به رکعت آخر نماز عشا برسند. اگر در خانه باشند نماز عشاشان نزدیک ساعت ۱ خوانده می‌شود. هیچ چیزی ایشان را از حالت آرامششان خارج نمی‌کند مگر خواب و خوراکشان. ایشان در آرامش و غنای کامل نسبت به خداوند قرار دارند. ما آن قدر گرفتاریم که اگر بنده باز کنم مراجعان به سایت دست به دعا می‌شوند. اما ایشان را دریغ از یک دعا توسل خواندن. تا دیر وقت بیدارند اما یک نماز شب نمی‌خوانند با لذت تمام فیلم می‌بینند. نکته‌ی جالب اینکه اخیراً آداب‌الصلوه می‌خوانند. هر چقدر بنده از ایشان خواسته‌ام بخاطر آرامشمان تلویزیون نبینند دست بردار نیستند تازه به بهانه‌ی زبان کارتن دانلود می‌کنند و می‌بینند. خیلی مراعات بنده را بکنند با اجازه‌ی زوری باز تلویزیون می‌بینند. بعد که فارغ شدند سراغ پدر و مادرشان می‌روند که ما ۲۴ ساعته در خدمت آمال و آرزوهای آن‌ها هستیم و از خودمان جز بر آوردن خواسته‌های آن‌ها هویتی نداریم. پدر و مادری که عروسشان را برده‌ی خود می‌دانند و چون آن‌ها فرزندشان را دوست دارند دایم در جوارشان باشد بنده باید هر صدمه‌ای از این نزدیکی به این‌ها به بنده می‌رسد روی چشم بگذارم و متشکر آن‌ها باشم. پدر مادری که بدون اغراق خواسته و ناخواسته از اذیت به بنده فروگذار نکرده‌اند. آن موقع همسر بنده نه تنها معترف به این همه آزار نیست برای رفع تکلیف از پدر و مادر، ناتوانیشان را در داشتن خانه‌ی مستقل بر دوش خود می‌دانند و اذیت‌های آن‌ها را توجیه می‌کنند و با رفت و آمد و تفقد بیشتر از آن‌ها در قبال صدمات وارده بنده را بیشتر مکدر می‌سازند. حضرتعالی خطاب به همسرم راجع به موارد ذکر شده توصیه بفرمایید بلکه نفس شما در ایشان اثر کند. از تصدیع وقت حضرتعالی عذر می‌خواهم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتش بنده تنها خود را در آن حدّ که جواب سؤالات عقیدتی کابران

محترم سايت را بدهم آماده کرده‌ام اين نوع خلكيات را بايد با فرصت‌دادن به همديگر اصلاح كرد.
موفق باشيد